Kādas vilšanās iedzīvotāji ir piedzīvojuši pašvaldību darbā?

Egita Terēze Jonāne

Ikdienā žurnālisti saskaras ar lasītāju lielo vaicājumu – kad pašvaldības strādās tautas labā. Šoreiz "Vietējā Latgales Avīze" jautāja lasītājiem, kādas vilšanās viņi ir piedzīvojuši pašvaldību darbā, tāpat aptaujāja valsts iestādes, kādas ir cilvēku sūdzības par pašvaldību darbu. Diemžēl pašas pašvaldības nav vēlējušās komentēt šo jautājumu (jautāju Preiļu novada, Rēzeknes pilsētas u.c. domēm), tāpēc ielūkojos dažās iedzīvotāju aptaujās. Tāpat savu komentāru nesniedza arī Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas ierēdņi, kuriem jāuzrauga pašvaldību darbs.

Satrauc komunikācijas trūkums

Vispirms jau lasītāji uzsver dažu pašvaldību, to iestāžu darbinieku nevēlēšanos komunicēt ar iedzīvotājiem. Iveta raksta: «Nav saprotams, kā pašvaldība var atļauties neatbildēt uz rakstiskām vēstulēm. Tas pat nevis neapmierināja, bet gan vairāk izbrīnīja... tiesa gan tā darīja/ jeb īsāk sakot nedarīja vien Preiļu novada pašvaldība.»

«DZKSU (Daugavpils dzīvokļu un komunālās saimniecības uzņēmums) ir bezjēdzīgs kantoris, kuram nekas neinteresē – kurš nevar cilvēkiem kārtīgi izskaidrot, kā vajag siltināt ēkas. Bet, kad paklausos par kompāniju «DMP» (Dzīvojamo māju pārvaldnieks), tur gan ir ieinteresēti savest kārtībā savus objektus; ceru ka viņi izkonkurēs DZSKU,» raksta Valdis.

Kāda nīcgaliete uzskata: «Manuprāt, ja Augšdaugavas novada dome nolemtu daudzām problēmām rast risinājumu un prasītu atbildību no tiem, kuri strādā pagastos, tad, iespējams, nākotnē mēs kā novads kļūtu atvērts un draudzīgs gan ģimenēm, gan pārējiem iedzīvotājiem. Novada deputātiem būtu biežāk jāapmeklē pagasti un jāpastaigā jāapskatās, kāda ir realitāte, nevis tikai jāklausās, ko vietējā vietvara stāsta, un daudziem jautājumiem nebūtu normāla paskaidrojuma.»

Inga ir skarbāka: «Man ir daudz vairāk labo piemēru nekā slikto. Taču ir atsevišķi kadri, kas ir tipiski ierēdņi, aiz papīriem neredz cilvēku (vismaz vienu dāmu Ilūkstē zinu). Dažkārt pašvaldības vadība mēdz sajaukt, kā labā strādā un no kādiem līdzekļiem saņem naudu, un viedokli pauž bez visu pušu uzklausīšanas un apstākļu noskaidrošanas.»

Satrauc mājokļu apsaimniekošana un siltināšana

Latgalē daudzviet turpinās diskusijas vai tās nenotiek nemaz par mājokļu siltināšanu, un arī šī problēma satrauc lasītājus.

Nīcgaliete raksta: «Mani kā novada iedzīvotāju neapmierina ne tikai pagasta vadītāja, bet arī Augšdaugavas novada pašvaldības darbs. Nīcgales pagastā ir ļoti daudz tukšu dzīvokļu, bet tie netiek nodoti izīrēšanai vai pārdošanai. Līdz ar to daudzdzīvokļu mājas izskatās ļoti šausmīgi. Pārējie iedzīvotāji nevar cerēt uz kādu labu remontu vai mājas siltināšanu.»

«Uztrauc mājokļu apsaimniekošanas problēmas. Daudzdzīvokļu mājām Preiļos drīz nokritīs balkoni, iedzīvotāju iemaksātā nauda pazūd un neviens apsaimniekotājus nekontrolē. Ir visādas nelikumības. Kaimiņi jau saka – jāzvana «Bez tabu»,» raksta Aija.

Anna padalījās ar savu pieredzi: «Pašvaldības uzņēmums DzKSU piedāvā siltināt daudzdzīvokļu māju. Aizņēmuma termiņš – 2 (divi) gadi! Tādējādi ikmēneša rēķins par komunālajiem pakalpojumiem kopā ar aizņēmuma summu pieaugtu apmēram divas reizes. Šādu rēķinu neviens no iedzīvotājiem nespētu samaksāt. Uz jautājumu – kāpēc aizņēmuma termiņš nevar būt pieci gadi – neviens no DzKSU atbildīgajiem ierēdņiem nesniedza atbildi.

Lūk, tā. Kā saprotu, DzKSU arī ir pašvaldības uzņēmums. Kaut izskatās, ka tomēr tā ir cita, atsevišķa republika ar tikai sev rakstītiem likumiem un atbaidošu (ne)komunikācijas veidu. Algu DzKSU darboņi laikam saņem no iedzīvotāju apmaksātajiem rēķiniem. Vai ne?»

Satrauc pakalpojumu trūkums un kvalitāte

Lasītāji raksta, ka viņu dzīvesvietā likvidēti valsts vai pašvaldību pakalpojumi, grūti atrast darbu, un tas ietekmē dzīves kvalitāti. Pazūd ne tikai skolas, doktorāti un bibliotēkas, bet arī bankas, veikali, aptiekas u.c.

Kristīne raksta: «Visvairāk uztrauc situācija par skolu slēgšanu. Tas ir nepieņemami.»

«Rēzeknes pilsētā atkritumu šķirošanas iespēju praktiski nav. Lietuvas piemērs, kur gandrīz pie katras (pat privātmājas) ir krāsainie konteineri, vai rokas stiepiena attālumā ir, izbrīna. Un rudens lapu maisi, ko pašvaldība solījās izvest, tā arī nav aizvesti, tie arī ziemā Mediķu ielā «rotā» ceļmalu,» pastāstīja Inga.

Par atkritumu apsaimniekošanu raksta arī Leontīne: «Mani visvairāk uztrauc atkritumu apsaimniekošana. Iedzīvotājiem līgumi bija jānoslēdz ar SIA «CleanR», vēl Dagdas novada pašvaldība apgalvoja, ka visiem līgumi būs, ja nē, tad sauks uz administrātīvo komisiju. Šodien nevienam neinteresē, kam ir līgums, kam nav. Godīgie turpina maksāt un šausmināties par augošajiem rēķiniem, negodīgie dzīvo, cepuri kuldami. Tas galvenokārt attiecas uz daudzdzīvokļu mājām, mēs pat nevaram uzzināt, kam ir līgumi, kam nē.»

Madara uzsvēra: «Pilnīgi viss ir viena liela vilšanās. ATKRITUMI tas ir 1. Aglonā atkritumus izved 2 x mēnesī. Kā tas vispār var būt normāli??? Aglonas dārziņš, Aglonas skola, ar ko tā ir sliktāka par Preiļiem, ka tur ir jānogriež viss iespējamais. Kur man vasarā likt bērnu? Kāpēc man viņš būtu jāvadā uz Preiļiem, apvienotajām grupām, ja Aglonā ir dārziņš. Kāda vispār ir pēdējo gadu attīstība novadam? Pilnīgi nekādas. Ko dara varas vīri, lai atbalstītu un ieguldītu tūristu mekā Aglonā? Neko nedara...»

«Ir saceltas milzīgas cenas atkritumu konteineru īrei, izvešanai un ūdenim. Taču atbildi jau tagad paredzu – visi un visur ceļ. Un tomēr..... Ja kalkulēt visu pa godīgo – vai tiešām ūdenim 5x bija jāpaceļ cena?» tā Anita.

Arī Ilze raksta par slikto ceļu, jo tas ietekmē viņas tūrisma biznesu: «Ceļš, ceļš, ceļš... Gadu desmitiem gaidām uzlabojumu, lai tūristiem kājām nav jāiet pavasaros un rudeņos, kad cilvēki ar mazajām mašīnītēm baidās braukt, nerunājot par autobusiem. Vismaz uzbērtu kādu ceļa segumu grimstošajās vietās un bedrēs, ceļmalas grāvīšus izveidotu, lai ceļš par sili nepārvēršas. Ļautu vismaz mums strādāt tai tūrismā. Tas būtu reāli vienīgais atbalsts, ko gaidām… Mēs jau pieraduši sisties pa dubļiem un dziļu sniegu... Izdzīvot... Ceļš ir vienīgais, ko gaidām. Elektrību mēs paši, kanalizāciju paši, ūdensvadus paši, akas un dziļurbumus paši, stāvlaukumus paši, vienīgais, ko gaidām, ir piebraucamais ceļš...»

Kristaps raksta: «Par Preiļu pašvaldības darbu. Ja var ticēt interneta datiem, tad Preiļiem pilsētas tiesības tika piešķirtas tālajā 1928. gadā. Šajā pilsētā esmu dzimis, audzis un dzīvoju. Kopš manām bērnības atmiņām Preiļi ir ļoti mainījušies. Diemžēl tāpat kā daudziem citiem, pilsētā darba iespēju gan nav.

Pilsētas iedzīvotājiem nav pieejami banku pakalpojumi, nav arī neviena mobilo sakaru tīkla sniedzēju, kas mūsu dienās ir diezgan nozīmīgi. Prieks par attīstītu tirdzniecības centru, kur ir iespēja arī labi paēst, bet tālu no centra.

Pašvaldībā ir mainījušies daudz ierēdņu, katrs ir nesis pilsētai jaunu dvesmu. Vispilgtāk atmiņā ir Preiļu pils, uz kuru sākumā raudzījos skeptiski, taču tagad lepojos, ka tā ir atjaunota, uzņem apmeklētājus un daiļo pilsētas parku. Prieks par paveikto.

Bet tās daudzas mazās lietiņas nomāc – pašvaldības darbs un attieksme pret cilvēkiem. Mēs necenšamies veidot neko jaunu, visu cenšas tikai samazināt vai pat likvidēt – gan darba vietas, gan lauku skolas. Pārejam uz attālinātiem pakalpojumiem, kas vecākā gada gājuma cilvēkiem pavisam nav draudzīgi. Netiek darīts nekas, lai pilsētā veidotos jaunas ģimenes. Kamēr citviet bērnu pabalstus palielina, mums tiek samazināti (pēc pēdējām ziņām daļējs pabalsts tiks izsniegts dāvanu kartes veidā). Cilvēki baidās šeit iesakņoties, jo saprot, ka potenciālo darbavietu šeit nav. Jauniešus nesaista arī kultūras dzīve, tās pie mums nav. Pašvaldība sūdzas, ka trūkst naudas, tiek ekonomēts, bet, kas tiek darīts, lai piesaistītu un iegūtu jaunus līdzekļus, veidotos jaunas darba vietas un labākas dzīvošanas iespējas? Reizēm šķiet, ka pilsēta grimst lielā bezdibenī, kamēr to neizvilks kāds jauns un saprotošs cilvēks.

Pašreiz cilvēku aktuālā problēma ir arī apsaimniekošana, ko mums veic pašvaldības kapitālsabiedrība. Aktuāla ir atkritumu izvešana lauku teritorijās, kas reizēm tiek kavēta pat nedēļu, kamēr atbildīgās personas taisnojas – slikti ceļi, saplīsis auto, trūkst resursu. Uzņēmums ķer visu iespējamo, taču netiek ar to galā un nespēj iedzīvotājiem laicīgi un kvalitatīvi sniegt un nodrošināt piedāvātos pakalpojumus. Netiek darīts nekas, lai uzlabotu dzīves apstākļus.

Nav finansējuma, lai iepirktu jaunu tehniku, tā vietā, lai pieņemtu papildu cilvēkresursus, tiek samazinātas štata vietas.

Tad kā mēs varam raudzīties nākotnē? Vai gaidāms bankrots? Un kas pie tā būs atbildīgs?»

Ko iedzīvotāji pauž pašvaldību aptaujās?

Daudzas pašvaldības katru gadu aptaujā iedzīvotājus par savu darbu. Pagājušajā 2023. gada darbs vēl nav izvērtēts, bet ir pieejamas iepriekšējo divu gadu aptaujas. Piemēram, Rēzeknes novada un Rēzeknes pilsētas iedzīvotāji kopīgā aptaujā, kas veikta 2021. gadā, šo abu pašvaldību ilgtspējīgas attīstības stratēģijas kontekstā viskritiskāk vērtē nodarbinātības iespējas, zemo atalgojumu, ceļu un ielu uzturēšanu, veloceliņu infrastruktūru, daudzdzīvokļu māju apsaimniekošanu, mājokļu pieejamību, kā arī veselības aprūpes speciālistu pieejamību slimnīcās, poliklīnikās un veselības centros.

Preiļu novada pašvaldības 2022. gada aptaujā iedzīvotāji uzsvēra vairākus nesakārtotos ceļus pagastos; ielu stāvokli, jumtu remontu daudzdzīvokļu namos, bedrītes pagalmos, novecojušus rotaļu laukumus Preiļos; sociālās palīdzības pakalpojumu un sociālo darbinieku darba kvalitāti; pašvaldības vadības vājo kontaktu ar iedzīvotājiem un darbinieku iekavētās atbildes iesniegumiem; jauniešu atpūtas vietas pagastos; pašvaldības projektu publiskās apspriešanas; nodarbinātības veicināšanu u.c. Turpat komentāru sadaļā pausts aicinājums: «Vairāk domāt par attīstības projektiem un jautājumiem pagastos, lai tur dzīvojošajiem paaugstinātu labklājības līmeni.»

Pietrūkst zobārstu un citu ārstu un jaunu pedagogu (jāiestarpina, ka pašvaldība un uzņēmēji maksā stipendijas), slikti ceļi pagastos, nav arī lielgabarīta atkritumu savākšanas laukuma, kinoteātra, piknika vietu, estrādes utt. To iedzīvotāji uzsvēra Līvānu novada pašvaldības aptaujā par attīstības tendencēm novadā. Tikmēr lasītāji laikraksta aptaujā aicina arī sakārtot strūklaku.

Iedzīvotāji vēršas arī Satversmes tiesā

Satversmes tiesas pārstāve Ksenija Vītola informēja, ka no 2021. līdz 2023. gadam Satversmes tiesa skāra teritorijas plānojuma tiesiskumu, uguņošanas ierīču izmantošanas ierobežošanas noteikumus pašvaldībā, personas pienākumu kopt nekustamajam īpašumam piegulošo publiskā lietošanā esošo teritoriju, atkritumu apsaimniekošanas jautājumus, pašvaldības maksas autostāvvietu jautājumus, pašvaldības palīdzību sniegšanas kārtību dzīvokļa jautājumu risināšanā, transportlīdzekļu iebraukšanas kārtību Jūrmalas valstspilsētas administratīvajā teritorijā, aizliegumu lietot alkoholiskos dzērienus publiskās vietās u.c.

Par ko iedzīvotāji sūdzas Valsts prezidentam?

Iedzīvotāji ar saviem lūgumiem palīdzēt vēršas arī pie Valsts prezidenta. Valsts prezidenta kancelejas pārstāve Elīna Kresa informēja, ka lielākoties Valsts prezidents saņem iesniegumus no sociāli visneaizsargātākajām sabiedrības grupām – pensionāriem, daudzbērnu ģimenēm, vientuļiem cilvēkiem vai cilvēkiem ar veselības traucējumiem. Tāpat iedzīvotāji lūdz Valsts prezidenta palīdzību ar dzīvesvietu saistītos jautājumos, piemēram, daudzbērnu ģimenes, ģimenes ar bērniem, kuriem ir invaliditāte, vai pensionāri vēršas pie Valsts prezidenta, ja pašvaldība nevar piedāvāt atbilstošu dzīvesvietu vai ja piedāvātais sociālais dzīvoklis nav dzīvošanai piemērots. Iedzīvotāji raksta Valsts prezidentam, ja ir radušās grūtības ar apkuri vai iespējām samaksāt par dzīvokļa īri vai komunālajiem maksājumiem. Dažkārt tiek saņemti arī sadzīviska rakstura iesniegumi diapazonā no elektrības ievilkšanas mājās, netīrītiem ceļiem ziemas laikā, zupas virtuvju nepieejamības maznodrošinātajiem līdz sociālo darbinieku neieinteresētībai atsevišķos gadījumos. Iedzīvotājus uztrauc arī ar skolu tīkla sakārtošanu saistīti jautājumi un veselības pakalpojumu nepieejamība reģionos.

Par ko iedzīvotāji sūdzas valdībai?

Valsts kanceleja ik gadu saņem vairākus desmitus iedzīvotāju sūdzību par pašvaldību sniegtajiem pakalpojumiem, un, kā informēja Valsts kancelejas pārstāve Sanita Jirgensone, iedzīvotājus neapmierina komunālo pakalpojumu (ūdensapgādes, kanalizācijas, sadzīves atkritumu apsaimniekošanas) nodrošināšana, sociālās palīdzības, dzīvokļu un veselības aprūpes pieejamība, pašvaldības ceļu uzturēšana un būvniecība, sabiedriskā transporta pakalpojumi, pašvaldības kapitālsabiedrību pārvaldība u.c.

Par ko iedzīvotāji sūdzas Labklājības ministrijai?

Kā informēja Labklājības ministrijas Sociālā darba un sociālās palīdzības politikas departamenta direktora vietniece Agnese Jurjāne, 2023. gadā iedzīvotāju iesniegumos izteikta neapmierinātība par pašvaldības atbalsta, sociālās palīdzības nesniegšanu vai sociālo pakalpojumu nenodrošināšanu; par aprēķināto, piešķirto sociālās palīdzības pabalstu apmēru; par zupas virtuves pakalpojumiem; par personai piešķirto asistenta pakalpojuma apjomu; par sociālā dienesta, sociālās aprūpes centru vai citu sociālo pakalpojumu darbinieka(-u) faktisko rīcību, nekorektu attieksmi, komunikāciju, nepieciešamās informācijas klientam nesniegšanu, nepieciešamās informācijas klientam un tuviniekam, nesniegšanu un nepamatotu informācijas pieprasīšanu; par sociālā dienesta, sociālās aprūpes centru vai citu sociālo pakalpojumu neatbilstību normatīvo aktu prasībām; par sociālās aprūpes centrā nepietiekami nodrošinātiem veselības aprūpes pakalpojumiem, zāļu apmaksu; par nepietiekami sniegto atbalstu pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas; par palīdzību mājokļa jautājumos; par sociālo pakalpojumu sniedzēju darbinieku izglītības neatbilstību normatīvajos aktos noteiktajām prasībām; par sociālo pakalpojumu, atbalsta nepieejamību; par to, ka klientam ir jāmaksā par sociālajiem pakalpojumiem, jāveic līdzmaksājums par vecākiem nodrošināto aprūpi institūcijā, ka pakalpojumi ir tik dārgi.

Lūdz palīgā arī Tiesībsargu

Edgars Lākulis, Tiesībsarga pārstāvis, uzsvēra biežākos saucienus pēc palīdzības, arī sūdzības, ko iedzīvotāji pauduši viņa kolēģiem. Proti, par izglītojamo ēdināšanu, skolu reorganizēšanu, transporta nenodrošināšanu ārpus pilsētas dzīvojošajiem skolēniem, atbalsta personāla pieejamību skolās, pašvaldības darbinieku ētikas pārkāpumiem, bērnu ievietošanu audžuģimenēs citās pašvaldībās, sociālo garantiju nodrošināšanu bērniem pēc bērnunama, sasniedzot pilngadību. Tāpat iedzīvotāji bija satraukti par pakalpojumu pieejamību personām ar garīga rakstura traucējumiem un ēku nepiekļūstamību. Daudz sūdzību ir par sociālā dienesta un būvvaldes darbu, kā arī par nebūšanām ilgstošās sociālās aprūpes centros.

Edgars Mekšs, Ludzas novada domes priekšsēdētājs:
«Ludzas novada iedzīvotāji klātienē sapulcēs vai aptaujās, arī rakstiski pauž dažādas vajadzības, varbūt pat mazāk kritikas. Aktuālākās ir komunālo maksājumu dārdzība, ielu un ceļu uzturēšana ziemā, vecāku līdzmaksājums par bērnu pusdienām, kā arī pulcēšanās vietas kopienām, biedrībām. Prasa uzlikt laternu kādā ielā vai atkritumu konteineru.»

Līga Stafecka, domnīcas «Providus» vadošā pētniece:
«Vairākos pētījumos balstīti secinājumi:

1. Pašvaldību darbībai jābalstās uz labas pārvaldības principiem, proti, tās lēmumiem jābūt maksimāli efektīviem, lietderīgiem un tādiem, kas vislabāk atbilst sabiedrības vajadzībām. Pašvaldībai jābūt kā gādīgam saimniekam – jādara labākais iespējamais ar efektīvākajiem instrumentiem, turklāt jādara caurskatāmi – ka visas darbības un atbildības ir izsekojamas, tās atbilst tam, ko iedzīvotāji no pašvaldības sagaida – tas attiecas gan uz pašas pašvaldības efektīvu pārvaldes aparātu, gan arī uz visiem pašvaldības pakalpojumiem. Pašvaldības pakāpeniski savā darbā sāk ieviest dažādus kvalitātes standartus, taču pašlaik var teikt, ka šādi darbības standarti latiņu ne visas pašvaldības pacēlušas pietiekami augstu.

2. Viens no svarīgākajiem labas pārvaldības principiem ir tas, ka lēmumiem jābalstās iedzīvotāju vajadzībās, proti, pašvaldībai nevajadzētu prezumēt, ka tā zina, kas iedzīvotājiem būs labāk, nepajautājot to viņiem pašiem. Svarīgi, ka pašvaldība arvien aktīvāk iesaista savus iedzīvotājos lēmumu pieņemšanā, kā arī pat izstrādā pašus risinājumus, kā būs labāk, darot to kopā ar saviem iedzīvotājiem. Šobrīd daudzviet ir pārāk liela plaisa starp vietējo varu un iedzīvotājiem. Tas ir jāmaina. Tas ietekmē arī pašvaldību darba kvalitāti, iedzīvotāju apmierinātību ar vietējo varu. Tas nozīmē – biežāk tikties ar iedzīvotājiem un uzklausīt viņus, skaidrot savus lēmumus, atbalstīt vietējos aktīvistus, kas darbojas sabiedriskajās organizācijās vai dara brīvprātīgo darbu kopienas labumam utt.

3. Trešais svarīgais secinājums, ka pašvaldībām būtu vairāk jādomā par darbinieku kompetences, kvalifikācijas celšanu – ar darbiniekiem kopīgi izrunājot, kuras kvalitātes nepieciešams attīstīt, pašvaldībai novērtēt, vai un kuras kvalitātes tai ir svarīgas savos darbiniekos, lai uzlabotu pašvaldības darba rezultātus. Un attiecīgi – no pašvaldības puses veicināt, ka darbinieki pilnveido savas profesionālās prasmes, lai augtu arī personāla darba kvalitāte. Par to šobrīd pašvaldības domā un dara nepietiekami.»

Valsts kontrolieris Edgars Korčagins pastāstīja par vairākiem revīzijās vētītajiem pakalpojumiem, kas pašvaldībām būtu jāuzlabo. Tātad pašvaldības nav vispusīgi analizējušas kapitālsabiedrību finanšu pārskatus un darba rādītājus (piemēram, Rēzeknes dome varēja vairāk uzraudzīt SIA «Rēzeknes siltumtīkli» darbu, lai samazinātu siltumapgādes maksājumu slogu iedzīvotājiem); novēloti ievieš bioloģisko atkritumu dalīto vākšanu, un tas neveicina iedzīvotāju izpratni par šī pakalpojuma nepieciešamību; neiesaista iedzīvotājus viņiem būtisku lēmumu (piemēram, par infrastruktūras izveidi, vides pieejamību utt.) pieņemšanā; pašvaldības pasīvi strādā jaunatnes jomā utt.

Nobeigums

Pašvaldību likums uzsver: «Pašvaldība ir atvasināta publiska persona – vietējā pārvalde –, kura ir iedzīvotāju ievēlēta lēmējinstitūcija – dome – un kura patstāvīgi nodrošina tai tiesību aktos noteikto funkciju un uzdevumu izpildi savas administratīvās teritorijas iedzīvotāju interesēs un ir atbildīga par to.»

Nobeigumā lai ir Renātes pārdomas: «Man ir labi, man ir darbs par kuru man valsts maksā algu… Algas lielums nav atkarīgs no mana ieguldītā darba, tas ir atkarīgs no valstī pieņemtiem likumiem. Normāls ceļš līdz mājām... putenī aizputināts... mierīgā laikā tālu pārredzams... Man ir labi kaimiņi, mēs nestrīdamies... bet arī svētkus kopā nesvinam. Man ir ļoti daudz darba saimniecībā, kas ļauj man nopelnīt kabatas naudu.. Pagaidām palīdzība nav jālūdz... tāpēc ar pašvaldību man nav darīšanu... Palasot informāciju par nejēdzībām, piemēram, bērnu piedzimšanas un bēru pabalstu samazināšanu, es nošausminos, bet zinu, ka mainīt es tur neko nevaru...»

Foto – Ilze Stabulniece, Egita Terēze Jonāne un pexels.com

MAF Mediju atbalsta fonds
Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
«Par projekta raksta «Kādas vilšanās iedzīvotāji ir piedzīvojuši pašvaldību darbā?» saturu atbild SIA «Vietējā»»